

Ekklesia Amsterdam

zondag 26 mei 2019

Fort Europa of Hotel Europa?

De kaarsen aangestoken

Dit huis is een huis waar de deur openstaat (Löwenthal)

Woord ten geleide

Kinderkring

Wat geen oog heeft gezien (Verzameld Liedboek 862)

Voorlezing uit Handelingen der Apostelen

Handelingen 27:14-20.39-40; 28:1-2.7-10

Niet lang daarna sloeg een orkaan neer,
de zogeheten Eurakulon-Noordooster.
Omdat de boot werd meegesleurd
en de kop niet in de wind kon houden,
gaven we op en lieten ons drijven.
Maar toen we in de luwte kwamen van een eilandje,
Kauda genaamd,
konden we ternauwernood de bijboot meester worden.
We hesen die aan boord en gebruikten hulplijnen
om de boot te verstevigen.
Uit vrees om vast te lopen op de Syrte,
wierpen we het drijfanker uit.
Zo lieten we ons drijven.
En omdat we door de storm zwaar geteisterd werden,
wierpen we de volgende dag lading overboord.
Op de derde dag wierpen we eigenhandig het scheepstuig overboord.
Dagenlang lieten zon en sterren zich niet zien.
Omdat de niet geringe winterstorm bleef aanhouden,
werd ons ten slotte alle hoop ontnomen
dat we gered zouden worden.

Toen het dag werd,
herkenden wij het land niet.

We zagen wel een inham met een strand
waarop we, als dat mogelijk was, de boot wilden laten vastlopen.
We lichtten de ankers en lieten die de zee in,
tegelijk maakten we de touwen van de stuurriemen los,
hesen het voorzeil
en hielden voor de wind aan op het strand.

En toen wij in veiligheid waren,
kwamen we te weten
dat het eiland Malta wordt genoemd.
De mensen daar die we niet konden verstaan,
bejegenden ons met meer dan gewone menslievendheid:
ze staken een vuur aan
en haalden ons allen erbij
vanwege de stromende regen en de kou.

In de omgeving van die plaats waren landerijen
waarvan de eerste van het eiland, Publius genaamd, eigenaar was.
Hij ontving ons en verleende ons drie dagen vriendelijk gastvrijheid.
En het geschiedde:
de vader van Publius lag te bed,
getroffen door koorts en buikloop.
Paulus ging naar hem,
legde hem biddend de handen op en genas hem.
Toen dat geschiedde,
kwamen ook de anderen op het eiland met hun ziekten.
Ook zij werden behandeld.
Ze overlaadden ons met tal van eerbewijzen
en toen we weer uitzeilden,
gaven ze ons wat we nodig hadden.

Gegaan nog eer ik wist waarheen (VL 775) op melodie van 'Als boten uit het niets vandaan' (VL 830)

Toespraak

Geeske Hovingh

Ooit in schaduw van rozen (VL 916)

Intermezzo

mededelingen en collecte

Dienst van de tafel

Hier begint de dienst van de tafel,
viering van eucharistie,
ritueel van solidariteit:
laat ons bidden.

Gij met uw naam onnoembaar, God,
woord onberekenbaar
droom dwaasheid kracht bevrijding,
Gij die uw weg gaat ongezien
God van vreemdelingen, niemand,
God van mensen, lopend vuur,
Gij ongehoord in deze wereld -
wees geloofwaardig hier en nu
of ooit één ogenblik,
open de deuren van uw licht
zodat wij U zien.

Niemand heeft U ooit gezien (VL 648)

Moge het delen van dit brood en deze beker
ons hart versterken,
dat wij vol hoop meewerken aan een nieuwe wereld
waar brood en recht en waardigheid en liefde is
voor al wat leeft.

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers links van het koor

**De zee zal haar doden teruggeven,
wie ondergingen, wordt recht gedaan.**

tekst: Andries Govaart; melodie: Christiaan Winter

Dat prachthuis (Löwenthal)

Voorbeden

Onze Vader verborgen (VL 250)

Zegen

Wonen overal nergens thuis (VL 764)